

РЕШЕНИЕ

№ 15079

гр. София, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 06.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Иванка Александрова, като разгледа дело номер **12801** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.124 –126 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на В. В. М. срещу Заповед № 1768/05.11.2025г. на Изп. директор на ДФ „Земеделие“ за прекратяване на служебното правоотношение, поради съкращаване на длъжността.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на издадената заповед, поради неспазване изискванията на процесуалния и материалния закон.

Според жалбоподателя липсват мотиви, и а налице тенденциозност и персонално насочване при превратно упражняване на власт. Заповедта не изяснява какво реструктуриране е извършено в отдел „Регионален технически инспекторат“, какви функции отпадат, защо именно функцията на конкретната длъжност трябва да бъде премахната и дали тези функции не се изпълняват от другите служители, т.е. дали не се касае за фиктивно съкращение.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. А.. поддържа жалбата претендира разноски.

Ответникът – Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ се представлява от адв.

М., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна и недоказана, представя писмени бележки.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената заповед №1768/05.11.2025г. на Изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“, считано от 05.11.2025г. е прекратено служебното правоотношение на В. В. М. на основание чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл, поради съкращаване на заеманата от него длъжност: „старши експерт с III младши ранг в отдел „Регионален технически инспекторат“ към Областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ С. град. В мотивите на заповедта е посочено като причини за прекратяван: „съкращаване на длъжността“. Като фактическо основание: „във връзка с утвърдено със заповед на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ длъжностно разписание и писмено предизвестие“. Разпоредено е на служителя да се изплатят обезщетения на основание чл.106, ал.4 от ЗДСл – за неспазено предизвестие за срок от 1 месец и на основание чл.61 от ЗДСл – обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. Заповедта е връчена на служителя на 11.11.2025г.

Към преписката е приложена Докладна записка от 05.11.2025г. от Имайло А. – главен секретар, който прави предложение за длъжностна промяна в Областна дирекция на ДФЗ С. град и Областна дирекция на ДФЗ П.. Мотивира се с необходимостта от обезпечаване на работата, и за по-добра функционалност при организацията и изпълнението на възложените дейности предлага една щатна бройка за длъжност „старши експерт“ в отдел „Регионален технически инспекторат“ ОД С. град да бъде прехвърлена в ОД П., отдел „Прилагане на схеми и мерки за подпомагане – РА“ и трансформирана в длъжност „главен юрисконсулт“, поради големия обем дела административни и граждански, които се водят в ОД на ДФЗ, [населено място].

На същата дата 05.11.2025г. със Заповед № 03-РД/4327/05.11.2025г. Изпълнителният директор на ДФ“Земеделие“ прави изменения в утвърденото длъжностно разписание на администрацията на ОД С. - град и ОД П. на ДФ „Земеделие“, приложено е новото щатно разписание, изготвено изцяло в съответствие с предложението на Главния секретар.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в рамките на законоустановения срок, от надлежна страна и срещу акт подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В настоящото производство и съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в законоустановената форма, при спазване на процесуалните правила и материалноправните разпоредби, съобразен ли е с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган съобразно основанието по чл. 146, т.1 ЗДСл - органът по назначаване, в писмена форма, със съдържанието по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. В заповедта е посочен издателят на акта, правното основание за прекратяването на правоотношението, а именно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, както и са развити кратки фактически мотиви, които препращат към утвърденото щатно разписание със заповед на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, която не е посочена по номер и дата на издаване.

Легалната дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ се съдържа в нормата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията. Съгласно тази дефиниция, „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От тази законова дефиниция следва, че основните белези на понятието „длъжност в администрацията“ са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

С оглед на така определените белези, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал.1, т. 2 ЗДСл, безспорно следва да бъде установено, че длъжността заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако е запазена, то е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност.

Действително, въз основа на предоставените му правомощия с разпоредбата на чл. 2, ал. 3 от ЗДСл, органът по назначаването разполага с възможността да внесе промяна в структурата на отделните звена и съответно във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни и открити други длъжности. При осъществяване на промени в структурата и в организацията на работа в администрацията, административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, която не подлежи на съдебен контрол. При такава

оперативна самостоятелност е действал ответникът, утвърждавайки със Заповед № 03-РД/4327/05.11.2025г. ново длъжностно разписание, в сила от 05.11.2025г., въз основа на което, считано от същата дата прекратява служебното правоотношение на жалбоподателят.

Независимо от гореизложеното, в случая се откриват нарушения при издаване на обжалвания акт, които мотивират съда за извод за неговата незаконосъобразност.

Съдът намира заповедта с № 1768/05.11.2025г. на Изп. директор на ДФ „Земеделие“ и извършеното с нея съкращаване на броя на служителите в отдел „Регионален технически инспекторат“ ОД на ДФЗ С. - град за немотивирани. В докладната записка на Главния секретар И. А. от 05.11.2025г., на която извършилият съкращаването орган, никъде изрично не се е позовал, е посочена необходимостта от назначаване на служител на длъжност „главен юрисконсулт“ в ОД П., поради нуждата от осъществяване на процесуално представителство по множеството образувани срещу дирекцията граждански и административни дела. Не се съдържат обаче никакви мотиви, защо заради необходимостта от процесуален представител в [населено място], именно броят на служителите в отдел „Регионален технически инспекторат“ ОД на ДФЗ С.- град трябва да бъде намален с една бройка, и защо длъжност „старши експерт с ранг III младши“ от последната областна дирекция трябва да бъде трансформирана в нова длъжност „главен юрисконсулт с ранг IV младши“ в друга областна дирекция. Всички изготвени документи - докладната записка на главния секретар, заповедта за изменение на щатното разписание, новото длъжностно разписание, предизвестие по чл.106, ал.4 от ЗДСл, заповедта за съкращаване и влизането ѝ в сила са с една и съща дата - 05.11.2025г., което е явен признак за тенденциозност при извършване на съкращаването именно на този служител. Органът по назначаването очевидно е формирал волята си да бъде съкратен старши експерт В. В. М. без извършване на документиран подбор, самият Закон за държавния служител не изисква да бъде извършен такъв, но изготвянето и подписването на цялата преписка в рамките на един ден, от който започва да действа и прекратяването на служебното правоотношение, дава информация за истинските мотиви на административния орган и те не съвпадат с изложените в докладната записка – по-добра функционалност при организацията и изпълнението на заложените дейности. Налице е, според съда тенденциозно освобождаване на конкретен служител без да се излагат истинските мотиви за прекратяване на правоотношението му, тъй като по преписката липсва аргументация, както защо числеността точно на неговия отдел е намалена, така и защо бройката не е взета от друга областна дирекция. В този смисъл, така издадената заповед противоречи на целта на закона,

поради което следва да бъде отменена.

На жалбоподателя се дължи присъждане на направените разноси на основание чл.143, ал.1 от АПК в размер на 1000 лева за адвокатски хонорар, преизчислени на 511,29 евро. Платената държавна такса е недължима и не следва да се присъжда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 11 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. В. М. Заповед № 1768/05.11.2025г. на Изп. директор на ДФ „Земеделие“ за прекратяване на служебното правоотношение, поради съкращаване на длъжността на основание чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл.

ОСЪЖДА Държавен фонд „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ да заплати на В. В. М. сумата от 511,29 / петстотин и единадесет евро и 29 евроцента/ разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: